

SLOVENSKI NAROD.

Zahaja vsak dan sredi, izimši nedelje in praznike ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za ostanila plačuje se od štiristopne petst-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Op ravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Naredite konec krizi!

Na Dunaju, 23. avgusta.

V tem, ko so danes nemški poslanci iz Češke pod predsedstvom dr. Lipperta v Pragi ugibali in se prepirali, ali naj se odzovejo povabilu ministerskega predsednika na pravno konferenco, ali naj ostanejo zvesti razglašeni „načelom“ in zahtevi, da se jim mora vlada in da se jim mora parlamentarna večina brezpogojno podvreči, čitali smo v listih in to v listih obstrukcionistov, simpatizirajočih z nemškimi izgradniki na Češkem, poročila o dogodkih v Ašu. In strmeli smo, kakor so strmeli vsi, ki imajo še jasne pojme o državni avtoriteti in o varstvu državne avtoritete.

Kar se je godilo v Ašu, presega že vse meje dopustnosti. Da so demonstrantje s pomočjo iz Sassega in iz Bavarskega naročenih razgrajčev demonstrovati proti Avstriji, da so šli čez mejo demonstrovati, to še ni najhujše. Taci dogodkov smo se že navadili, saj smo v zadnjih mesecih imeli večkrat priliko videti, da se celo take nemške demonstracije niso kaznovale, ki so imele močno vplivski značaj. Toda v Ašu so nemški demonstrantje pretepali in ranili več drž. uradnikov, ko so izvrševali svojo službo, obmetavali so orožnike in vojake s kamni, ranili več častnikov, zasramovali na vse možne načine vojsko, a dasi je to očiten punt, ni se jim zgodilo čisto nič. Da so bili demonstrantje Slovani, gotovo bi bili orožniki in vojaki brez usmiljenja streljali mednje in listi bi danes lakonično poročali koliko nesrečnikov je bilo ubitih, koliko ranjenih, koliko pa aretovanih. Proti nemškimi izgradniki v Ašu pa se je postopalo tako milo in ljubeznivo, kakor da se vlada pred njimi trese. Najbrž je bil izdan ukaz, da se demonstrantom ne sme ničesar zgoditi, da bi se ta nemška sodrga še bolj ne razburila.

Vsakdo se še spominja, kako se je postopalo za časa nedolžnih demonstracij povodom odkritja Grünovega spomenika v Ljubljani, kako se je postopalo pri demonstracijah v Karvinu v Moravski Ostrovici, kako kruto se je postopalo pri raznih demonstracijah na Češkem in pri volitvah na Galicijem, po volitvah na Primorskem, s kako brezob-

zirno, uprav nečloveško energijo se je varovala državna avtoriteta proti Slovencem, in z ozirom na to in na dogodbe v Ašu se mora vsakemu usiliti prepričanje, da se v Avstriji meri z dvojno mero, da mora Slovan z življenjem ali vsaj z dolgim trpljenjem v ječi plačati, kar je bilo v nedeljo Nemcem v Ašu brez kazni dovoljeno.

Postopanje vladnih organov napram nemškim izgradnikom v Ašu mora državno avtoriteto neizmerno oškodovati. Kdo naj ima še kaj respekta pred drž. avtoriteto, ako sme njene organe zasramovati, pretepavati in jih s kamni obmetavati, ako sme visoke organe raniti, ne da bi se mu kaj zgodilo?

S temi izbruhmi nemške podivjanosti se lepo njema izjava nemških poslancev na Češkem, da se ne morejo udeležiti spravnih konferenc, dokler se ne odstrani „grozna krivica“, katere se jim je storila z jezikovnimi naredbami, vsled katerih mora v bodoče vsak nemški uradnik na Češkem biti zmožen češkega jezika, kakor mora že zdaj vsak češki uradnik biti zmožen nemškega, „grozna krivica“, da je Čeh v svoji domovini postal ravnopraven Nemcu.

Usoda spravnih konferenc je s tem odločena. Ker se jih ne udeležé zastopniki nemškega naroda na Češkem, ne morejo imeti nobenega pomena in ne preostaja vladi drugzega nič, kakor jih odpovedati. Badeni je za jedno izkušnjo bogatejši, prepričan se je novič, da z nemško vladnoželjnostjo ni paktirati, doživel je nov poraz s svojimi spravnimi poskusi, in zdaj je pač zadnji čas, da krene na drugo pot, sicer postane še smešen, a smešnost ne ubija samo na Francoskem, ampak tudi pri nas.

Dne 30. avgusta se snide izvrševalni odbor desnice na Dunaji, da se posvetuje o položaju. V njegovih rokah je usoda Badenijevga ministerstva. Parlamentarna večina, brez katere bi Badeni nemškim obstrukcionistom ne mogel ni jeden dan kljubovati, naj že izreče jasno in določno besedo. Nemško gibanje je dobilo očitno revolucionaren značaj in je postalo red in mir v državi nevarno, a ker se nemški zastopniki s tem gibanjem identifikujejo, ker so njega provzročitelji in voditelji, je dalnje paktiranje vlade z obstrukcionisti nedopustno. Iz-

vrševalni odbor desnice ima zategadelj valogo, pojasniti grofu Badeniju njegovo situacijo in se z njim porazumeti. Badeni se mora postaviti pred alternativo, ali odstopiti, ali pa se okleniti desnice. Večina je dovolj časa gledala Badenijev poskus „pomiriti“ obstrukcioniste, njih brezuspešnost je sedaj evidentno dokazana, Badeni naj se torej odloči, hoče-li hoditi z večino ali ne, in večina naj po tem uravna svoje stališče napram vladi, kajti skrajni čas je, da se politični krizi v državi naredi konec.

V Ljubljani, 24. avgusta.

Parlamentarna komisija desnice se sestane, ako se spravi poskus razbijs, 30. t. m. k seji, da sklene odločilne sklepe, katere predloži vladi. — Parlamentna večina je pripravljena le tedaj udeležiti se dela v zbornici, ako se ne nadaljuje obstrukcija.

Vergani je odgovoril dr. Luegerju in vsem svojim državnozbornim in deželnozbornim prijateljem javno v zahvalnem pismu. V tem pismu pravi poštenjak Vergani, da je sklep antisemitske stranke deloval kakor „čudotvorno zdravilen balzam na rano, katero so mu profesionalni tatovi časti v družbi vseh antisemitov sovražnih elementov vsakali.“ „Najsvetejše, kar ima moč“, piše Vergani, „osebno čast in poštenje, so mi hoteli raztrgati, in že so triumfovali časnikarski banditje vseh vrst, ko so mi porotniki vsled izostanka dveh glasov odrekli zaželjeno zadoščenje. Hej! je tulila vsa neizkvarjena (unverfälscht-nemško nacionalna!), vsa črna (?) in židovska časnikarska tolpa in pluskala v velikem zadovoljstvu po gnojnici svojih podlostij.“ In dalje piše urednik Vergani: „Tu pa je prišel kakor strela kratki in jedrnat strankin sklep, in cvileče se je poskril ves hudičev izrod v svoje coprske kuhinje, kjer je fabrikoval najstrupenejše članke proti stranki in zlasti proti Tebi, katerega najbolj sovražijo.“ — Zares, facit indignatio versus, poštenjak Vergani je postal pesnik lastne slave, katero je zadobil toli lahko s tem, da je poveril, kakor mu je sodno dokazano, javne novice. In čuditi se ni, da poraja sedaj Verganijeva domišljija toli bujne in romantično krepke prisposode. Obsojen biti radi poverjenja in sleparstva, pa dobivati

LISTEK.

„Cavalleria rusticana“.

Noveleta. — Italijanski spisal Giovanni Verga. (Konec.)

Očetu se je nekaj zdelo, ali deklet se je delalo, kot da tega ne opazi; čop strelčeve čepice ji je ščegetal srce in vedno ji je plesal pred očmi. Ako je čče zaprl fantu duri pred nosom, odprla mu je hči okno ter se razgovarjala z njim ves večer, tako da vsi sosedje niso govorili o ničem drugem.

„Radi tebe še zncrim“ je rekel Turidu; „izgubil sem spanje in tek“.

„Neumnosti!“

„Hotel bi biti sin Viktorja Emanuela, da se morem poročiti s tabo“.

„Prazne govorice!“

„Prisegam ti pri materi Božji, da bi te pojedel kakor kruh“.

„Vse le blebetanje!“

„Istina je, pri moji časti!“

„Ah, mamma mia!“

Lola, ki je vsak večer prisluškovala pri svojem oknu za cvetličnimi podobami, je pobledevala in zarudevala, in nekega dne je pozvala Turiduja.

„Zdi se mi, Turidu, da starih znancev sploh več ne pozdravljate“.

„Ah,“ je vzdihoval mladenič, „srečen je vsakdo, kdor vas more pozdraviti“.

„Ako me hočete viditi in z mano govoriti, — saj veste, kje stanujem!“ mu je odgovorila Lola.

In Turidu jo je poslej tolikokrat obiskal, da je Santa to opazila in mu potem okno pred nosom zaklopila. Sosedje pa so se smejali in tresli z glavo, pa kazali na strelca, kolikorkrat je šel mimo. Lolini mož, je bi z doma z mulami po sejneh...

„V nedeljo pojdem k spovedi, kajti danes se mi je sanjalo o črnih golobih“ je rekla Lola.

„Pustite to, pustite to“, jo je prosil Turidu.

„Ne, zdaj, ko se bliža velika noč, hotel bo vedeti moj mož, zakaj nisem šla k spovedi“.

„Ah,“ je mrmrala hči mojstra Nikole, Santa, ki je čakala pri spovednici, da pride na vrsto, v tem ko se je Lola očičevala grehov, „s tvojo izpovedjo ne bi dobila v Rimu odveze!“ — — —

Alfijo se je povrnil s svojimi mulami in prinesel svoji ženi novo obleko za praznike.

„Prav tako! Le donajajte ji darila,“ mu je rekla sosedja Santa, „da se more vaša žena odličiti za ljubimca, mej tem, ko ste vi z doma.“ — Alfijo

je bil izmed voznikov, ki nosijo čepico na ušesu. Ko je čul Santo govoriti tako o svoji ženi, izpremenil je barvo, kakor da ga je zadelo bodalo.

„Grom in peklo“, je zarjovel, „ako niste videli prav, iztrgam vam oči iz glave! Vam in vsi vaši družini, da se ne more več jokati.“

„Jaz se nikdar ne jočem,“ je odvrnila Santa, „niti takrat se nisem jokala, ko sem videla s temi svojimi očmi, kako je Turidu, sin gospe Nancije, prišel po noči v vašo hišo.“

„Dobro,“ ji je odgovoril boter Alfijo; „za hvalim...“

Odkar se je povrnil mož domov, ni šel Turidu več po dnevi skozi male ulice ter je poplakoval svojo jezo v krčmi v družbi svojih prijateljev.

Dan pred veliko nočjo je imel kos slanice pred saboj na mizi.

Ko je ustopil Alfijo, uganil je Turidu takoj iz njegovega pogleda, zakaj je prišel, in položil je vilice na krožnik.

„Ali želite česa od mene, Alfijo?“ ga je razgovoril.

„Da želim? Ne. A dolgo časa vas že nisem videl in rad bi se pomenil z vami o oni stvari, saj veste!“

pohvalna pisma od dunjskega župana, od aristokratov in prelatov, kaj takega se ne zgodi vsaki dan. Tak oksimoron je pravcata specialiteta avstrijske krščansko socialne stranke, ki more vzeti nanj patent. Vergani je notoričen poneverjalec, a navzlic temu je veleugleden, povsod proslavljan uradnik, ki dela javno mnenje in veleupliven mož krščansko-socialne stranke. Kaj takega bi pri nas Slovencih, ki smo še vedno toli pošteni, da zahtevamo od javnih funkcionarjev osobne poštenosti, ne bilo bi nikdar možno. Notoričen slepar na mestu uradnika uglednega lista je pri nas nekaj nezaslišanega. Zato pa računamo zaničevani Slovenci široko-ustnim Nemcem: „Wir Wilden sind doch besser Leute!“

Po francoskem predsedniku Faureju se bo nazivala v spomin njegovega poseta v Peterburgu lepa ulica. Razen tega je sklenil občinski svet, da se poslej zove velik trg pariški trg. Za morarje francoskega ladijevja se dopošiljajo iz vseh krajev Rusije darovi, zaboji čaja, tobaka, slaščic, oblek i. dr., s katerimi se hočejo ruski fabrikantje prikupiti Francozom. V Peterburgu, v Kronstadtu, v Petrovem dvorcu in v Krasnem selu svirajo godbe vedno francosko himno. Vsa ruska mesta izrazijo Faureju brzojavne potom svojo udanost. N žnij Novgorod pa pošlje Faureju adresso. Občinski svet Kronstadta sprejme po staroslovanskem običaji Faureja s kruhom in soljo. Ruski časopisi objavljajo navdušene članke, v katerih se povdarja velikanski pomen Faurejevega poseta. „Nov. Vremja“ piše: „Sce Rusije bje veselo pri misli, da je Rusija pomagala Franciji, najizobraženejšemu narodu na svetu, doseči ono stališče, katero zasluži.“ Vsekakor se te doi pokaže, da se motijo nemški časopisi, ki trdijo, da je bil sprejem nemškega cesarja lepši! Nemško časopisje že sedaj zabavlja francoski ladiji, ki pelje Faureja v Peterburg ter se norčuje iz mornarice.

Turški sultan namerja baje 31. t. m. t. j. za obletalo svojega vladarskega nastopa izdati več reform. Pred vsem hoče podati splošno amnestijo za Mladoturke, ki se potezajo za moderno ureditev pirave turške monarhije, ter dovoliti „omejeno“ tiškovno svobodo. Ustanovi se boje poseben reformski odsek, kateremu bo načeloval vodja mladoturškega gibanja, Murad Bey, ki je bil nekdanj obsojen na smrt, a pozneje pomiloščen v pregnanstvo.

Nemiri v Indiji, ki zanimajo sedaj najbolj svetovno politiko, so, kakor poročajo angleški časopisi, napravili na kraljico Viktorijo velik utis. Vsako brzojavko mora indijska oblast in vojno ministerstvo poslati nemudoma kraljici. Viktorija je pisala lordu Salisburyju dve dolgi pismi o konfliktu v Indiji. Javna tajnost je, da navdaja bodoča vojna z Afganistanom Angleže z veliko skrbjo. 17. avgusta je general sir Bindon Blood v hudi bitki premagal ustaše pri Jalala pogorju. Izgube pa so bile na obeh straneh velike.

Dopisi.

Iz Zalca, 20. avgusta. Da smo Slovenci dobrasrden, ponižen in jako miroljuben narod, to je pač znano ravno tako, kakor je znana hrabrost in čilost našega malega naroda. Saj nam izpričuje zgodovina, kako hrabro in zmagovito da se je bo-

nila četa Slovencev proti krvoločnim Turkom, proti Italijanom in Nemcem, kateri so napadali naše cesarstvo in žugali zatreti presvetlo habsburško dinastijo. Zgodovina pa nam tudi pripoveduje, da smo pohlevni in ponižni prenašali več kot tisoč let kruto suženstvo pod nemškimi nasilstvom. Ta čas, ko se je južnoslovanski rod vojskoval na izhodu, izgubljal svoje najvrednejše sinove, tačas ko je branil južni Slovan zakletemu sovražniku vsega krščanstva vhod v osrednjo Evropo, tačas užival je nemški narod na severu mirne dni in se je lahko prosto izobraževal ter mirno napredoval. In ko so nastali mirnejši časi, ko je združila slovanska moč kruti meč Turčinov, mislil bi vsak pameten in dobro misleč človek, da bode tedaj nemški narod, kateri se toliko ponaša s svojo plemenitostjo in s svojo močjo, pomagal svojemu sosedu Slovanu, kateri je vled njega v napredku zaostal, da si od več stoletne vojske odpočije in si duševno ter gmotno opomore. Toda nemški narod nima srca za Slovana trpina! Ne samo, da nam ne pomaga kot bogatejši in večji, nego napenja vse svoje moči, da nam dela zapreke v naši omiki, da ovira naš napredek. Na lastni naši zemlji, koje so kupili naši pradedi s svojo srčno krvjo, katera je napojena s potoki solz zapuščenih vdov in sirot, na tej naši zemlji, katera je za nas sveta, ker jo je posvetilo na tisoče padlih mučnikov, na tej naši zemlji nam odrekajo pravico lastnine, pravico bivanja, pravico izobraževanja! Na naši zemlji si upajo ti predrzneži nas izzivati in nas psovati kakor psa in nič vredno sodrgo! — Daleč smo prišli! Na lastni zemlji nismo v očeh Nemcev in Italijanov nič več gospodarji, na svoji lastni se ne smemo razvijati, ker nam zapirajo pred nosom naše šole, na lastni naši zemlji nas psujejo, zaničujejo, pljujejo na nas, nas z gnili jajci in kamenjem napadajo! In zakaj vse to? Ker smo preveč pohlevni, ker smo preveč ponižni! Zadnji čas je, da stopimo v boj, v skupni boj zoper naše sovražnike. Pustimo domači razpor in začnimo skupni boj zoper naše smertne sovražnike, zoper naše tlačilce in zaničevalce! Vseslovenski shod, kateri bi se naj skoraj vršil, in na katerega naj se povabijo zastopniki ljudstva in skupni ter drugi veljavni močje vseh stanov in vseh slojev našega ljudstva, naj nas organizuje. Shod ne sme biti ne liberalen in ne klerikalen, nego slovenski, in določi naj program, po katerem bomo vsi delali složno v obran naše časti, naše narodnosti, po katerem bomo vsi delali, da napredujemo gospodarsko in kulturno. Hitro na delo, da se čim prej uresniči srčna želja vseh narodnih Slovencev, da se čim prej priredi vseslovenski shod!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 24. avgusta.

— (Konjerejska enketa.) Včeraj, dne 24. t. m., vršila se je pod predsedstvom gospoda deželnega predsednika barona Heina konjerejska enketa, katera je bila sklicana, da stori primerne ukrepe o bodoči uredbi konjereje v naši deželi. Enkete so se udeležili člani državne osrednje konjerejske komisije gg. grof Hardegg in major Gasbner z Dunaja, vitez Haupt in major Slavik iz Gradca, dalje ritmojster Merelth s Sela, ravnatelj gosp. Pirc kot zastopnik kmetijske družbe kranjske, posl. F. Povše kot zastopnik konjerejskega odseka kranjske kmetijske družbe ter zastopniki kranjskih konjerejcev poslanec Lenarčič z Vrhnike, baron Cojz iz Ljubljane in grajščak Globočnik iz Dobrave. Izmej sklepov enkete je pred vsem omemiti, da se je ukrenila nova ureditev konjerejskih pokrajin na Kranjskem in sicer tako,

da ostane Gorenjska čista noriška (noriško-pregavska) konjerejska pokrajina, kateri se še priklapi gorenjski del ljubljanskega političnega okraja ter sodna okraja logaški in idrijski. Dolenjska pokrajina, ki je doslej imela le lahke žrebce, dobi odelje, seveda sukcesivno in deloma, mrazokrvne žrebce francoskih pasem, oziroma najtežje polukravnike, s čimur bo gotovo dolenjskim konjerejem zelo ustrezno. — Nadalje se je ukrenilo, dosednji način premovanja nekoliko premeniti, narediti premovanja slovesnejša ter jih združiti s poučnimi predavanji. — Enketa se je tudi izrekla, naj se jako plodonosna predavanja gg. živnozdravnikov razširijo zlasti tudi na pouk o vzreji konj ter končno pripozna, da je bilo dosedanje ravnanje konjerejskega odseka, kateri je na Gorenjskem kupoval dobre plemene žrebce ter jih oddajal za polovično ceno pokrajinam s slabšim konjerejskim materialom, jako dobro, in sklenila, naj se to ravnanje še razširi. Razen teh ukrepov storila je komisija tudi še nekaj drugih manjšega pomena. Pričakovati je, da bodo ti uspehi imeli dobrih posledic za konjerejo na Kranjskem.

— (Potresna doklada.) V zadnjih dveh letih dovoljsega potresna doklada podelila se je tudi železničnim uradnikom in osobju na postajah Ljubljanske okolice, katere so bile po potresu l. 1895 tudi hudo prizadete. C. kr. železnično ministerstvo je tudi letos dovolilo neko draginjsko doklado vled potresa prizadetim, a c. kr. ravnateljstvo državnih železnic v Beljaku je ukazalo imenik sestaviti samo za osobe v Ljubljani. Ker pa draginjo, katera je sedaj v Ljubljani, ravno tako ali pa še bolj čutijo železničarji na postajah v ljubljanski okolici, bilo bi pač umestno, da bi merodajni faktorji na to delovali, da se tudi tem dovoli potresna doklada, kot prejšnji dve leti.

— (Klub slov. biciklistov „Ljubljana“) naznanja, da ima pomoženi odbor za slavnost društvene desetletnice in otvoritve dirkališča redno vsako sredo in vsako soboto ob 6 uri zvečer sejo in sicer v „Narodnem domu“.

— (Dirkališče.) Piše se nam: Tudi jaz prav z veseljem zasledujem napredovanje prvega slovenskega dirkališča pod Tivolijem. Kakor čujem, dovršena boče proga sama že dne 4. septembra t. l., potem bode dirkališče 14 dni na razpolago za training, in dne 18. in 19. septembra praznovala se bode elaynostaa otvoritev. Zlasti me veseli to, da so s to otvoritvijo podani vsi pogoji v popolni razvoj slovenskih sportnih društev, katera bodo na ta način gotovo daleč nadkrilila nemško konkurenco. Na strani proti drevoredu, kjer se nahajajo razni muzeji in carusseli, postavi se takoj po dovršitvi proge lična tribuna, poleg poslednje pa mal paviljon za dirkače in za buffet. Po zimi napeljala se bode v sredino dirkališča voda, in dne 1. decembra t. l. otvori se menda slovensko drsališče. Gotovo se bode potem narodno občinstvo le sem preselilo. Ko pa se bode led zopet stajal, odpre se baje prvi javni prostor za angleško igro lawa-tennis. To idejo zlasti s splošno sportnega stališča veselo pozdravljamo. — Novo vežbališče, katero si postavi klub slovenskih biciklistov prihodnjo spomlad poleg novega dirkališča, obstojalo bode iz velikega paviljona, kjer bode prostor za shranjenje 100 koles in za vežbanje, in iz dveh malih. Jeden izmej poslednjih določen je kot stanovanje za slugo in popravljalnica koles, drugi pa se bode odstopil kakemu gostilničarju v restavracijske namene.

— (Poročil) se je danes g. Avgust Debevc z gostilničarko gđc. Aro Lenček. Čestitamo!

Turidu mu je pocudil kozarec, a Alfijo ga je s pestjo razbil.

Tedaj je Turidu vstal in rekel: „Na razpolago sem vam, Alfijo!“

Voznik mu je položil lakti krog pleč.

„Pridite jutri zjutraj k kancirijem, indijskim smokvam! Tam se lahko pogovoreva nemotena o stvari.“

„Pričakujte me ob solčnem vzhodu na veliki cesti; potem greva skupaj tja!“

Pri teh besedah sta se poljubila, kar je značilo izzivanje. Turidu je ugriznil voznika v uho, in s tem slovesno obljubil, da neče izostati,

Prijatelji so pustili mirni in resni svojo slaminu na mizi in spremili Turiduja domov. Gospa Nuccija, ta ubožica, ga je pričakovala sleharai večer do pozne noči.

„Mati,“ je rekel Turidu, „ali še veste, kako sem postal vojak in vi niste verovali, da se zopet vrnem? Poljubite me tako pristrčno kakor takrat, kajti jutri moram daleč proč od tod!“ —

Pred svitanjem dneva si je poiskal kratek noč, katerega je skril v žimpci, predno je šel na novačenje, in se odpravil na pot k kancirijem, indijskim smokvam.

„O Jezus, Marija! Kam greste danes zjutraj v taki naglici?“ je tarnala prestrašena Lola, ko se je odpravljaj njen mož k odhodu.

„Ne grem daleč,“ ji je odgovoril Alfijo, „a zate bi bilo bolje, da se ne vrnem več.“

Lola je pokleknila pred postelj, pritislila na ustnice molek, katerega ji je donesel brat Bernardini iz svete dežele, in molila toliko češčenih si Marij, kolikor je le mogla...

„Alfijo“ pričel je Turidu, ko je nekaj časa korakal poleg svojega spremljevalca, ki ni zinil besedice in si potegnil čepico črez oči, „kakor gotovo mi Bog pomoz, jaz sem kriv in bi moral pustiti, da me ubijete! A predno sem prišel semkaj, sem zagledal svojo staro mater, ki je pod pretvezo, da pogleda za piščanci, vstala, da se od mene poslov. Bilo je, kot da ji je to reklo srce. In kakor potovo mi Bog pomoz, ubijem vas kakor psa, da se ne bo treba solziti moji dobri starki.“

„Prav tako,“ mu je odgovoril Alfijo in si slekel sukojo, „oba se bodeva možko borila.“

Oba sta bila spretna bojovníka. Turidu je dobil prvi udarec in ga še pravočasno zastavil z rano; ko ga je vrnil, vrnil ga je pošteno in meril na žilo.

„Aj, Turidu, vi imate menda v istini namen, da me ubijete!“

„Gotovo, saj sem vam to rekel; odkar sem videl starico v kurniku, mi je njena podoba vedno pred očmi.“

„Le dobro odprite svoje oči“ je zavpil boter Alfijo nanj, „kajti zdaj vam povrnem.“

Ko je stal tako pripognjen in na skok pripravljen, z levico si tiščoč rano, ki ga je bolela, oplazil je z desnico po tleh, zgrabil hitro pest zemlje in jo zalučal sovražniku v oči.

„Oh“, je tulil oslepljeni Turidu, „zdaj sem izgubljen.“

Zaman se je skušal rešiti z obupnimi skoki nazaj, Alfijo ga je dohitel, mu zadal drugo rano v prsi in tretjo v goltanec.

„Tri na številu! To je zato, ker si mi onečastil bišo. Tako, zdaj pač ne bo tvoja mati več pogledovala po piščancih.“

Turidu je še nekoliko časa z rokama mahal po zraku, na to je padel kakor težka klada mej indijskimi smokvami na tla. Kri mu je grgraje tekla iz ust in klic: „O moja mati!“ občil mu je v goltancu.

— (Vojaške vesti) Prihodojo sobota, t. j. 28. avgusta, pridejo z notranjskih jesenskih vaj semkaj pešpolki št. 27., 47., 87. in 97. ter odidejo po petdnevem odmoru dalje proti Celji. 30. avgusta dojdejo pa tu sem brambovski bataljon. V tem času imeli budemo torej za par dni tudi 4 vojaške godbe tu.

— (Domača umetnost) Domačemu akad. slikarju gosp. Grilcu izročeno je, kakor čujemo, novo cerkveno delo, namreč slikanje novega križevga pota za frančiškansko podružnico na Brezji.

— (Nove zgradbe in podiranje poškodovanih hiš) Gosp. Ivan Föderl, hišni posestnik in pek, vzdignil je svojo hišo v Kolesijskih ulicah za jedno nadstropje ter zgradil na vrtni svoji parceli gospodarsko poslopje. Pretekli teden so pričeli s podiranjem sprednjega dela poškodovane Iv. Podlesnikove hiše na Starem trgu. Meseca novembra t. l. podobero mestno hišo poleg Škrjančeve gostilne na Poljanskem nasipu.

— (Nov kanal) gradi se mesto sedanjega na pol lesenega na spodnjem koncu Opekarske ceste.

— (Iz Most) se nam piše: Dne 22. t. m. praznovali smo v naši vasi lepo slavnost. Vršilo se je namreč blagoslovljenje nove brizgalne in „Požarnega doma“. Vsa slavnost se je vršila v najlepšem redu in jako lepo, k čemur je pripomoglo tudi ugodno vreme. Toplo se zahvaljujemo vsem udeležnikom, pred vsem prečastitemu gosp. kumu Eliji Predoviču in kumici, njegovi blagi soprog, za trud in za darilo, kakor tudi vsem vrlim gasilnim društvom in izvrstnemu pevskemu društvu „Slavcu“.

— (Odkritje nagrobnega spomenika) bo po umrljem c. kr. učitelju radarske ljudske šole, g. Ant. Levstiku, v prvi polovici meseca septembra t. l. v Idriji, ker bode spomenik stopral ta čas do cela dovršen. Program slavnosti ostane isti kot prej in udeležé se ga zastopniki učitelstva v logaškem učit. okraju.

— („Gorenjski Sokol“) udeleži se veselice s koncertom v Radovljici dne 29. t. m. korporativno ter bode pred začetkom koncerta na mestnem trgu uprizoril javno tleslovadbo, na kar se že danes opozarjajo rodoljubi iz okolice.

— (Koncert v Radovljici) Pri koncertu, kateri priredi v nedeljo dne 29. t. m. slov. pevsko in bralno društvo „Triglav“ v Radovljici, sodeluje iz posebne prijaznosti g. režiser Laemann iz Ljubljane. Natančneje v programu.

— (Premeten tat) Rajnemu višnjagorskemu župniku g. Raspotniku ukradenih je bilo 16 januarja t. l. več hranilničnih knjižic, glasečih se na več kot 1400 gld. Koj drugi dan po tatvini brzo javil je tedanji kaplan kranjski hranilnici v Ljubljano, ako je naloženi denar dvignjen, in če še ni, naj se ne izplača. Hranilnica je odgovorila, da denar še ni dvignjen, mesec dni potem pa naznanila, da je bil denar vzet iz hranilnice že dan po tatvini, že tedaj, ko se je brzojavno vprašalo, da pa se je to prezrlo. Splošno se je mislilo, da je storil to tatvino 24letni župnikov hlapec, Matija Hočvar, rodem iz Mokronoškega okraja, a vsi poskusi, priti mu na sled, so se izjalovili. Po župnikovi smrti se je izvedelo, da je bil župnik nekaj tednov pred smrtjo dal hlapcu večjo svoto, naj kupi par konj in vian, Matija pa da je bil kupil samo nekoliko cvička, ostali denar pa zase pridržal. Izvedelo se je tudi, da se je Matija isti dan mudil v Ljubljani, ko so bile ukradene hranilnične knjižice realizovane, sum pa je še rasel, ker je Matija večkrat ponoči odhajal, in ker je sedanji administrator dobil brezimno pismo, v katerem se mu je dopovedovalo, naj nikar ne išče denarja. To pismo je pisala domača dekla, s katero je imel tat ljubavno razmerje, katera pa ni bila jedina njegova izvoljenka, kajti imel je še jedno. Ko se je naposled še izkazalo, da se Matijeva pisava strinja s pisavo podpisa „Anton Semc“ na realizovanih knjižicah, pod katero ime je hranilnični uradnik zapisal za ime „Višnjagora“ „Vizberg“, kar je povzročilo pri preiskavi mnogo sitnosti, je bil Matija Hočvar aretovan in izročen novomeškemu sodišču. Skoro bi bil premeten tat utekel roki pravice, da se ni izkazalo, da je bilo pri mestni hranilnici ljubljanski na dan po tatvini naštetih 700 gld. na ime Matija Hočvar, 300 gld. pa menda v Ljubljani. Zdaj ni bilo več dvoma o krivdi premetnega tatu, in dne 9. t. m. je bil Matija Hočvar obsojen na 6 let težke ječe. Matiji se je sodba menda zdela prehuda, kajti nekaj dni po obsodbi se je izvedelo, da je tat — ušel iz ječe. Višnjagorska zatrditev je bila 14 t. m. vsa na nogah. Ljudje so bili namreč videli na železniškemu trgu, oziroma ob robu gozdov neko sumljivo žensko hoditi jako hitrih korakov. Zaznil jo je tudi orožnik bližnjega višnjejske mitnice. Ker je mesec svetil, ni mogel iti za žensko, plazil se je torej po trebihu na njo, a zagledal ga je neki pes in zalajal, na kar je sumna ženska hipoma zginila. Dva orožnika sta, slutec, da je tuja ženska ubegla tat Matija Hočvar, hitela k župnišču. Pregledovaje shrambo, sta zapazila, da je nekdo hodil in razkopaval po hlevu, a ko sta stikala dalje, šinila je od nasprotne strani iz takozvanega „divjega krompirja“ ona sumna ženska in zbežala v gozd tako hitro, da je ni bilo dobiti. Ni dvoma, da je imel tat v višnjejskem župnišču shranjene hranilnične knjižice in denar ter prišel zdaj ponj. Žensko chleko je dobil v ječi in

ta obleka mu je tudi pomagala, da je pobegnil. V sredo 18. t. m. je dobil višnjejski g. administrator iz Zagreba pismo z avstrijsko marko, v katerem tat preklinja vso faro. Matija Hočvar je najbrž odposlal pismo, da spravi oblastva na napačen sled.

— (Volilni shod v Gorenji Radgoni) se bode vršil dne 5. septembra t. l. popoldne ob 3. uri v gostilni gosp. Škerleca. Poročala bodeta gg. drž. poslanec dr. Lavoslav Gregorec in deželni poslanec dr. Fran Rosina. Rodoljubi, udeležite se v obilnem številu!

— (Dosledni bodimo) Piše se nam: Posledice zadnjih celjskih slavnosti, oziroma nemške oholosti in predrznosti utegnejo biti prav zbirave in koristne. Morebiti se vendar počasi prične reševati naše narodno gospodarstveno vprašanje. V mnogih krajih naše dežele odločili so se že gostilničarji in trgovci, da ne bodo več podpirali sovražnih nam zalagateljev. Odločno morajo v tem postopati zlasti konsumentii. Po mnogih krajih imajo še sedaj trgovino v rokah tverdke, katere niso naše gore list; tako je celo, kolikor vemo, glede jedne tverdke v slavno narodni Litiji. Dolžnost, sveta dolžnost narodnjakov voditeljev je, da postopajo v tej zadevi kar najodločneje. Ni dovolj, da je ta ali oni trgovec — tujec nekaj bolj miren, to je, da ne ščeje ia ruje, akopram ga mika, ne, to ni dovolj; ljudje živeti od nas, morajo biti z nami, in kdor ni z nami, ta je proti nam — to mora biti in bode naše načelo. Nikakor ne bomo trpeli, da si trgovci tuje iz naših žuljev kupijo imetje, zaslužka — pa, kadar na primer zidajo hiše i. t. d., ne privoščijo našim obrtnikom, temveč uprav oholima nasprotnikom našega naroda. Niti ne bomo kupovali blaga, katero prihaja iz zalog slavnostnih nasprotnikov, zlasti celjskih. Vse to morajo dobro premisliti narodnjaki in v slučaju potrebe kar najostreje postopati in zdravo orodje, „agitacijo“ v roke vzeti.

— (Delavska zavarovalnica proti nezgodam) ta zavod, kateri je vsled malomarnosti slovenskih in hrvatskih interesentov v laških rokah in ki je že toliko tisoč in tisoč goldinarjev zapravil, dočim morajo zavarovanci kar po več mesecev čakati na zavarovalnino, naposled je pa še ne dobe je nujno potreben korenite reforme. Vlada je razpustila upravni odbor in razpiše povsem nove volitve. Slovenci in Hrvati na Kranjskem, Primorskem in v Dalmaciji, zjedinite se na skupne kandidate — poslanci, vzemite stvar v roke!

— (Pevsko društvo „Adrija“ v Barkovljah) priredi o priliki otvorjenja barkovljanskega „Narodnega doma“ v nedeljo dne 29. avgusta t. l. v velikem, lepo odličnem novem narodnem vrtu v Barkovljah veliko slavnostno veselico. Pri slavnosti sodeluje: Veteranska godba, pod vodstvom g. Fr. Majcena; Pevsko društvo „Adrija“, pod vodstvom Hr. Razema. Igro predstavljali bodo društveni diletantje. Začetek slavnosti ob 4 1/2 uri popoldne. — a) Sprevod z godbo iz društvene gostilne v nove slavnostne prostore; b) otvorjenje „Narodnega doma“; c) kratek ples; c) točno ob 6. uri koncert s igro in potem ples. Ustopnina: na veselico za osebo 30 nvč., k plesu za gospode 50 nvč., k plesu so gospe in gospodične ustopnine proste.

— (Razpisane službe) Mesto poštnega odpravnika pri novo ustanovljenem poštnem uradu v Vodicih (okr. glavarstvo Kamnik) proti pogodbi in kavciji 200 gld. Letna plača 150 gld., uradni pavšal 40 gld. in letni pavšal 200 gld. za vzdrževanje vsakdanje jedenkratne pošpote h kolodvoru v Vižmarje. Prošnje v roku treh tednov na pošto in brzojavno vodstvo v Trstu.

* (Veliki nemiri v Ašu in Plznu) Narodnostni boji zopet divjajo z vso brutalnostjo na severu naše države. Nemški fanatizem ne pozna nobene meje več v zalitvah Slovanov. Nemci napadajo in uprav roparski pobijajo Slované pri belem dnevu, udirajo ponoči v češke hiše ter mečejo iz postelj češke žene in otroke. Dogodki, vršeci se nedavno v Mostu, so toli grozni, da so v sramoto vsej državi. Povsem naravno je, da se je lotila po toli krutih nasilstvih ogorčenost in jeza tudi zatiranih in neusmiljeno dan na dan žaljenih Slovanov. Celo črvič se zvija, ako ga raniš, neumno govedo se brani napadalcev, in Slovan naj bi dovolil, da mu skačejo po glavi? — Radi jezikovnih naredb so uprizorili nemški državni poslanci, užaljeni, da so v parlamentu v manjšini, strašno gonjo. Shod za shodom prirejajo, da hujskajo in ščejuje svoje volice proti Slovanom in sedanji vladi. Do kakih rabuk in silovitosti je prišlo v Hebu mej orožniki, vojaki in razdraženimi Nemci, katere so vodili nemški drž. poslanci, je znano. A Nemci še ne odnehajo. S svojimi aranžiranimi škandali in raficirano insceniranimi velikanskimi izgredi hočejo ustrašiti vlado, da izgubi pogum ter se pola obstrukcionistom. In zato so hoteli prirediti v Ašu zopet velik protestni shod na prostem. Iz varnostnih ozirov pa ga je vlada pre-

povedala. Zato je šla več tisoč glav broječa množica s poslancem Irom na čelu na bavorska tla, v Wildenau; a tudi bavorska vlada ni dovolila, da bi se ondi zabavljalo naši državi, ter je prepovedala shod. Navzlic temu je drž. posl. Iro imel hujskajoč govor, v katerem je dejal, da Nemci morajo — naj velja kar hoče — premagati (ozir. politično uničiti) Slované ter je zaklical: „Heil dir, Germania!“ Občinstvo je kričalo: „Živela Germanija!“ ter pelo znano prusko pesem „Die Wacht am Rhein“. Množica se je valila na to v Aš nazaj. Pred mestom so jih čakali vladna koncipista Brunsak in Prusch ter mnogo orožnikov, ki so pozivljali množico, naj bo mirna in tiha ter naj se razide. V odgovor je množica kričala in zmerjala uradnika, ju napala s palicami in ju v obrazu do krvi ranila. Množica je drla na to pred glavarstvo ter je pobila s kamenjem vsa okna. Ko so hoteli orožniki pregnati ljudi s trga, začeli so leteti na nje kamni. Na pomoč so prišle tri kompanije deželnih bramborcev. A tudi na te so metali besni Nemci kamnje. Ko je vskliknil neki častnik: „Ne mečite kamnja, sicer moramo streljati!“, so mu odgovorili: „Le streljajte! Živela Germanija!“ In kamenje je letelo kakor dež na vojake ter ranilo majorja Berko, nadporočnika Rho ter mnogo vojakov do krvi. Valic tamu vojaštvo ni streljalo, kar je prav čudno, ako vemo, kako drakonično se postopa sicer n. pr. proti iz obupa in iz lakote štrajkačim delavcem! Na delavce streljajo takoj, besne Nemce pa so pardonirali. Ni čuda, da zraste posej tam narodnostnim divjakom še višje greben! — Ob 12. ponoči so vojaki izpraznili vse gostilne in kavarne, a kričanje in nasilstva so se vršila vso noč. Vojaštvo ostane še nekaj dni na stražah. — Istitaki nemiri so se vršili v Plznu. Vojaštvo je zasedlo vse mesto in vse hiše morajo biti že ob 9 uri zaprte. Vzrok nemirom v Plznu so napadi Nemcev na Sokolsko društvo „Prokop“, ki je imelo ondi svojo slavnost. Ker policija ni mogla zabraniti nemških napadov, poklicani so bili orožniki, dragonci in pešaki. Občinstvo se je vedlo toli grozilno, da je moralo vojaštvo rabiti bajonete in sablje. Več ljudij je bilo ranjenih, mej temi večinom — Čehi. V vsem je skrbelo za red 12 kompanij pešpolka št. 35., bataljon lovcev in eskadron Windischgrätzovih dragoncev. Nešteto hiš je sedaj brez oken, ker je razburjena množica pobila vsa okna.

* (85letna nevesta) V Jajcih v Bosni je bila nedavno poroka 30letnega Sulejmana bega Ibrimbegovića s 85letno Halžo Omerbegovico Kulenovičev, ki je sila bogata. Vsa okolica je prišla gledat to poroko.

Darila

Uredništvu našega lista so poslali: Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gosp. A. Jurtela, profesor v Stavropolju v Kavkazu 20 kron. — Vesela družba, zbrana dne 22/8 v Čerk-ljah 3 kron. — Skupaj 23 kron. — Živali rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

Brzojavke.

Dunaj 24. avgusta. Pod predsedstvom grofa Badenija sešel se je danes ministerski svet, na kateri so prišli vsi ministri. Ministerski svet se je bavil s položajem, nastalim vsled tega, ker se nemški poslanci nečejo udeležiti spravnih konferenc. Pozicija Badenijeva je popolnoma intaktna.

Dunaj 24. avgusta. Minister grof Goluchowski, ogerski ministerski predsednik baron Banffy in štajerski namestnik marki Bacquehem so prišli sem. Sodi se, da je njih nenadni prihod v zvezi s političnim položajem.

Dunaj 24. avgusta. Z ozirom na sklep nemških poslancev glede spravnih konferenc je grof Oswald Thun sporočil ministerskemu predsedniku, da se konferenc ne udeleži, ako bi se vršile, ne da bi bili na njih zastopani nemški poslanci.

Budimpešta 24. avgusta. Žena glavnega trafikanta Mihajlovicza je svojega moža ustrelila iz ljubosumnosti in potem ustrelila samo sebe.

Petograd 24. avgusta. Prihod Faurea je bil pravi triumf. Bil je presijajno vzprejet. V Kronštatu ga je car objel in poljubil. Pri slavnostnem obedu je car napil Faureu rekši, da je njegov prihod močno utrdil vez prijateljstva in iskrenih simpatij, katera veže Rusijo in Francijo. Faure je rekel, da je na srčno željo vsega francoskega naroda prišel, da postanejo še tesnejše mogočne vezi, katere vežejo obe državi. Francijo in Rusijo navdaja ista misel, čuvati v mejsebojni zvestobi evropski mir.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 21. avgusta: Marija Florjančič, kurjačeva hči, 5 mesecev, Opekarska cesta št. 55, črvenni katar. — Franca Ogrinc, sluga hči, 51. mesecev, Gruberjeve ulice št. 3, krvno ulje. — Marija Dolenc, posestnica, 66 let, Konjušne ulice št. 6, ostarelost.

Dne 22. avgusta: Angela Japelj, mizarjeva hči, 4 mesece, Rožne ulice št. 8, driska. — Jožef Ložar, črvarjev sin, 5 mesecev, Sv. Petra cesta št. 74, božjast.

V hiralnici:

Dne 20. avgusta: Anton Smerke, hlapec, 33 let, jetika. Dne 21. avgusta: Uršula Hribar, gostija, 77 let, ostarelost.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306,2 m.

August	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
23.	9. zvečer	730,4	16,5	sr. sever	dež	
24.	7. zjutraj	731,7	14,2	brezveter.	del. jasno	42,5
	2. popol.	733,9	17,6	sr. jvzh.	oblačno	

Srednja včerašnja temperatura 17,7°, za 0,4° pod normalom.

Dunajska borza

dne 24. avgusta 1897.

Dokupni državni dolg v notah	102	gld	30	kr.
Dokupni državni dolg v srebru	102	"	35	"
Avstrijska zlata renta	124	"	30	"
Avstrijska krona renta 4%	101	"	55	"
Ogerska zlata renta 4%	122	"	50	"
Ogerska krona renta 4%	100	"	05	"
Avstro-ogerske bančne delnice	955	"	50	"
Kreditne delnice	364	"	75	"
London vista	119	"	75	"
Španski drž. bankovci za 100 mark	58	"	75	"
80 mark	11	"	76	"
80 frankov	9	"	53 1/2	"
Italijanski bankovci	45	"	25	"
C. kr. cekini	5	"	64	"

Dne 23. avgusta 1897.

1% državne srečke iz l. 1864 po 250 gld.	159	gld.	—	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	189	"	25	"
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	128	"	75	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	99	"	50	"
Kreditne srečke po 100 gld.	202	"	50	"
Ljubljanske srečke	22	"	25	"
Budolfove srečke po 10 gld.	26	"	—	"
Škotske anglo-avstr. banke po 200 gld.	162	"	25	"
Frampway-društ. volj. 170 gld. a. w.	464	"	—	"
Papirnat rubelj	1	"	27 1/2	"

Soba

za 2 ali 3 dijake odda se za prihodnje šolsko leto. (1251—1)

Kje? pove upravništvo „Slovenskega Naroda“.

Na prodaj je cenó

v hiši šte. 66 na Sv. Petra cesti popolna oprava za špecerijsko prodajalnico. (1252—1)

Natančneje pri hišnici onod. (1252—1)

Cirkus Henry

na trivogelnem travniku poleg Lattermannovega drevoreda.

Danes v torek, 24. avgusta, ob 8. uri zvečer:

Jour=fixe.

Medved kot umeteljni jahač. — Olimpijske igre, gđena Cottrelly. — Pariško življenje, velik balet. — Brilliant, lisast žrebec, v prostosti dresiran, predvaja ga ravnatelj. — Mazzepino prognanstvo v ukrajinske stepe, ali osveta kneza Porovskega, velika sijajna pantomima v 2 oddelkih, vprizoril ravnatelj, izvaja jo okoli 80 oseb.

Predprodaja za vse sedeže od 10. ure dopoldne do 6. ure zvečer v glavni zalogi tobaka na mestnem trgu.

Vse podrobnosti povedó dnevni listi.

(1253)

Ravnateljstvo.

Trgovinsko naznanilo.

Slav. občinstvu in cenjenim svojim odjemalcem uljudno naznanjam, da sem z dnem 1. avgusta t. l.

opustil svojo filijalko v Slonovih ulicah katero sem združil z že mnogo let poslujočo

glavno prodajalnico

na Sv. Petra cesti št. 4 (Resljeva cesta).

Priporočam se nadaljni naklonjenosti ter beležim

z velespoštovanjem

(1101—9)

Adolf Hauptmann

tovarna oljnatih barv, firnežev, lakov in kleja v Ljubljani.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Nolli.

Trgovski pomočnik

se išče za trgovino z galanterijskim, norimberskim in drobnim blagom. (1256—1)

Ponudbe na: P. Kostić-a, Celje, Štajersko.

Prevzetje mesarije.

Usojam si p. n. občinstvu uljudno naznanjati, da prevzamem dne 28. avgusta od g. Janeza Terškana

otvorjeno mesarijo

v Šelenburgovih ulicah šte. 6.

Prodajal bodem meso dobrih volov po zmernih cenah.

Za obilen obisk se priporočam z vsem spoštovanjem

(1245—2)

Andrej Terškan.

Za varstvo občinstva proti vsem ponarejenjem brez vrednosti imam odslej to oblastveno registrirano varstveno znamko.

Jedino pristen BALZAM

(Tinctura balsamica) iz angelja varuha lekarne in tovarne farmacevtskih izdelkov

A. Thierry v Pregradi pri Rogatcu-Slatini.

Po zdravstvenem oblastvu preiskano in ocenjeno. Najstarejše, najreelnejše in najcenejše ljudsko domače zdravilo, tolažeče prsne in pljučne boli, krč v želodcu itd. za notranjo in zunanjo uporabo.

V znak pristnosti je vsaka stekleničica zaprta s srebrnim tobolecom, v katerem je vtisnjena moja firma: „Adolf Thierry, lekarna pri angelju varuhu“. Vsak balzam, ki nima gori stoječe zelene tiskane varstvene znamke, naj se zavrne kot tim manj vredno čim cenejše ponarejenje. Pazi naj se torej vedno na zeleno varstveno znamko zgoraj stoječo! Ponarejalci in posnemovalci mojega jedino pristnega balzama, kakor tudi prodajalci brezvrednostnih ponarejenih, občinstvo slepečih družin balzamskih znamk, se bodo na podlagi zakona za varstvo znamk strogo sodno preganjali in kaznovali. Kjer ni nobene zaloge mojega balzama, naj se naroča naravnost in adresuje: Angelja varuha lekarne (Schutzengel-Apotheke) A. Thierry-ja v Pregradi pri Rogatcu-Slatini. Cena franko za vsako poštno postajo na Avstro-Ogerskem je za 12 malih ali 6 dvojnih steklenic 4 K, v Bosno in Hercegovino 12 malih ali 6 dvojnih steklenic 4 K 60 vin. Manj nego 12 malih ali 6 dvojnih steklenic se ne pošilja. Razpošilja se samo proti poprejšnjemu nakazilu ali povzetju zneska. (837—11)

Pazi naj se vedno natančno na gornjo zeleno varstveno znamko, katero mora imeti v znak pristnosti vsaka steklenica.

Adolf Thierry, lekarnar v Pregradi pri Rogatcu-Slatini.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1897.

Obhod iz Ljubljane (juž. kol.). (962-192)

Proga iz Trbiža.

Ob 13. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selthal v Anzees, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezernu, Inomost, Bregence, Curih, Genova, Pariz, čez Klein-Reifling v Steyr, Linco, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 min. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selthal v Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, Linco, Budejovice, Plzeň, Marijine varo, Hebr, Francove varo, Karlove varo, Prago, Lipako. — Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno, Selthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 min. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno čez Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezernu, Inomost, Bregence, Curih, Genova, Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linco, Budejovice, Plzeň, Marijine varo, Hebr, Francove varo, Karlove varo, Prago, Lipako, Dunaj via Amstetten. — Ob 5. uri 39 min. popoldne osebni vlak v Lesce-Bled, (le ob nedeljah in praznikih.) — Ob 7. uri 46 min. svedec osebni vlak v Lesce-Bled.

Proga v Novo mesto in v Kočevje.

Ob 8. uri 15 min. zjutraj mešan vlak. — Ob 12. uri 56 min. popoldne mešan vlak. — Ob 6. uri 30 min. svedec mešan vlak.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Proga iz Trbiža.

Ob 6. uri 52 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Solnograda, Linca, Steyra, Gmunden, Ischla, Anzees, Pariza, Genova, Curiha, Bregence, Inomosta, Zella ob jezernu, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 7. uri 56 min. zjutraj osebni vlak iz Lesce, Bleda. — Ob 11. uri 30 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Hebr, Marijinih varov, Planja, Budejovice, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Genova, Curiha, Bregence, Inomosta, Zella ob jezernu, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Selthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 min. svedec osebni vlak s Dunaja via Amstetten in Ljubno, iz Lipskega, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Hebr, Marijinih varov, Planja, Budejovice, Linca, Steyra, Solnograda, Beljaka, Celovca, Pontabla. — Ob 10. uri 25 minut svedec osebni vlak iz Lesce-Bled (le ob nedeljah in praznikih.)

Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.

Ob 8. uri 19 min. zjutraj mešan vlak. — Ob 2. uri 32 min. popoldne mešan vlak. — Ob 8. uri 36 min. svedec mešan vlak.

Obhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. uri 23 min. zjutraj, ob 3. uri 5 min. popoldne, ob 6. uri 50 min. svedec, ob 10. uri 26 min. svedec. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 6. uri 56 min. zjutraj, ob 11. uri 8 min. dopoldne, ob 6. uri 30 min. svedec, ob 9. uri 56 min. svedec. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Senzacijonelna novost nove dōbe.

Pikanten, zabaven in zanimiv

Pikanten, zabaven in zanimiv

je ravno kar iznajden

Samo-Cinematograph

s katerim lahko vsakdo takoj pripravi podobe, da gibljejo usta in ude, kakor živi. Vsak aparat ima 47—85 revolverskih hipnih fotografij. Kompletno 20 kr.

Dozdaj so izšli:

1. V medenih tečin. *)
2. Plesalec na vrvi.
3. Plesalka (Cancan à Paris. *)
4. Končno sama (Nuit de Pretep. noce. *)
5. Na trapezu (V trikotu. *)
6. Bokserji
7. Partija klabrias (šaljivo).
8. Knez Bismark v nem. drž.
9. Boksjuči kenguru.
10. Slutiš (Poljub s sugestijo. *)
11. Ljubavi veselje in žal. *)
12. Nezgoda na biciklu (16 figur deluje).
13. La puce. *)
14. Suzana v kopelji. *)
15. Budarske tajnosti (Deshabilie. *)
16. Pončni snubač. *)
17. Nogovična podveza. *)
18. Model (Intimnosti iz atelezboru.
19. Okrilni ples (Ekscentrik v 6 barvah. *)

Razpošilja se proti povzetju. 1 aparat 60 kr., 5 aparatov 90 kr., 10 aparatov gld. 3-70, 20 aparatov gld. 3-20.

„Zum Defregger“

Dunaj, I., Kärntnerstrasse Nr. 35.

Manj nego 3 aparati se ne razpošiljajo. Razpošiljajo se le popolnoma ostri in brezhibni izvodi.

V delu je 50 različnih aparatov.

*) Te številke so le za gospode. (1242—1)

Vsak dan novosti.

Št. 28.235.

Stanovanje v najem!

V mestni hiši, Komenskega ulice št. 16, je jedno stanovanje v II. nadstropju, obstoječe iz dveh sob, kuhinje, kleti in drvarnice, od 1. novembra letos

oddati v najem.

Pismene ali ustne ponudbe vzprejema in zaželjena pojasnila deli v navadnih uradnih urah podpisani magistrat.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

dne 20. avgusta 1897.

Št. 2474.

Natečaj.

(1247—1)

Razpisujeta se natečaja:

1. Za mesto občinskega blagajnika-pisarja v Klani (pridružena davčna občina mestne občine Kastav) in eventualno mesto
2. občinskega blagajnika v Kastvu.

Poslovanje blagajniško v Klani obstaja v vodenju blagajniških dnevnikov, glavnih knjig in iztrževanju pristojbin za pridružene davčne občine Klana, Lisac, Skalnica in Studena, a kot pisarju pripada mu dopisovanje (reševanje spisov) od strani istih županstev z občinskim glavarstvom v Kastvu.

Plača blagajnika pisarja v Klani ustanovljena je na letnih 360 gld. (tristošestdeset), izplačljivih mesečno posticipatno, a ona blagajnika v Kastvu na letnih 500 gld. (pet sto), izplačljivih mesečno anticipatno v Kastvu, ki se pa tudi povekša, ako bode imenovani dokazal svoje popolno vsposobljenje.

Imenovanja za obe mesti morata položiti kavicijo do izneska jednoletne plače v gotovem ali v državnih papirjih.

Prednost se bode dala prositeljem, ki se izkažejo, da so vsposobljeni za službo občinskega blagajnika, da so služili ali službujejo v tem svojstvu pri kaki občini. Uradni jezik je hrvatski.

Natjecatelji naj položijo prošnje do dne 10. septembra t. l. podpisanemu, a imenovana imata nastopiti službi najdalje do konca meseca septembra t. l.

Glavarstvo občine Kastav

dne 18. avgusta 1897.

Glavar: Jelusič.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.